

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL XXX
SECȚIA PENALĂ SI PENTRU CAUZE CU MINORI SI DE FAMILIE
Operator de date cu caracter personal nr. XXX

Dosar nr. XXX

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 Aprilie 2023

Completul constituit din:

PREȘEDINTE XXX

Judecător XXX

Grefier XXX

Din partea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel XXX - a participat procuror XXX

Pe rol fiind judecarea apelului formulat de PARCETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA XXX împotriva sp XXX pronunțată de Judecătoria XXX în dosarul XXX.

Desfășurarea ședinței de judecată a fost înregistrată cu mijloace tehnice audio conform art 369 alin 1 Cpp.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au lipsit părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea aduce la cunoștință că s-a repus cauza pe rol pentru a se sesiza ÎCCJ cu dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv: „, Dacă constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune?”.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord, în baza art 475 Cpp solicită a se dispune sesizarea ÎCCJ, sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea cu privire la sesizarea ÎCCJ la data de 04.05.2023.

Pronunțată în ședința publică, azi 20.04.2023.

**Președinte,
XXX**

**Judecător,
XXX**

**Grefier,
XXX**

XXX 24 Aprilie 2023

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL XXX
SECȚIA PENALĂ SI PENTRU CAUZE CU MINORI SI DE FAMILIE
Operator de date cu caracter personal nr. XXX.

Dosar nr. XXX

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 04 Mai 2023

Completul constituit din:

PREȘEDINTE XXX

Judecător XXX

Grefier XXX

Din partea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel XXX - a participat procuror XXX

Pe rol fiind judecarea apelului formulat de PARCETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA XXX împotriva sp XXX pronunțată de Judecătoria XXX în dosarul XXX.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 20.04.2023, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când s-a amânat pronunțarea pentru motive temeinice la data de 04.05.2023, când, deliberând în secret în camera de consiliu, instanța a adoptat următoarea hotărâre:

CURTEA

În aceeași compunere și pentru aceleași motive

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea cu privire la sesizarea ÎCCJ la data de 08.05.2023
Pronunțată în ședința publică, azi 04.05.2023.

**Președinte,
XXX**

**Judecător,
XXX**

**Grefier,
XXX**

XXX. 09 Mai 2023

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL XXX
SECȚIA PENALĂ SI PENTRU CAUZE CU MINORI SI DE FAMILIE
Operator de date cu caracter personal nr. XXX.

Dosar nr. XXX

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 08 Mai 2023

Completul constituit din:

PREȘEDINTE XXX

Judecător XXX

Grefier XXX

Din partea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel XXX - a participat procuror XXX

Pe rol fiind judecarea apelului formulat de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA XXX împotriva sp XXX pronunțată de Judecătoria XXX în dosarul XXX.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 20.04.2023, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când s-a amânat pronunțarea pentru motive temeinice la data de 04.05.2023 și 08.05.2023, când, deliberând în secret în camera de consiliu, instanța a adoptat următoarea hotărâre:

CURTEA

În aceeași compunere și pentru aceleași motive

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea cu privire la sesizarea ÎCCJ la data de 09.05.2023
Pronunțată în ședința publică, azi 08.05.2023.

Președinte,
XXX

Judecător,
XXX

Grefier,
XXX

XXX. 09 Mai 2023

Cod ECLI
Operator de date cu caracter personal nr. XXX

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL XXX
SECȚIA PENALĂ SI PENTRU CAUZE CU MINORI SI DE FAMILIE
Dosar nr. XXX

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 09 Mai 2023
Completul constituit din:
PREȘEDINTE XXX
Judecător XXX
Grefier XXX

Din partea Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel XXX - a participat
procuror XXX

Pe rol fiind judecarea apelului formulat de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
JUDECĂTORIA XXX împotriva sp XXX/XXX pronunțată de Judecătoria XXX în dosarul
XXX.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 20.04.2023, fiind
consemnate în încheierea de ședință din acea zi, încheiere care face parte integrantă din prezenta
hotărâre, când s-a amânat pronunțarea pentru motive temeinice la data de 04.05.2023,
08.05.2023 și 09.05.2023 când, deliberând în secret în camera de consiliu, instanța a adoptat
următoarea hotărâre:

CURTEA
Deliberând

Asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

La termenul de judecată din data de 20.04.2023, prezenta instanță, din oficiu, a pus în
discuția celor prezenți, în dosarul nr. XXX, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în
vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

*„Constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin.(3) din Codul Penal, acțiunea de
încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care
știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea
de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în
judecată pentru această infracțiune?”.*

Relativ la sesizarea pusă în discuție din oficiu de către instanță

I. Cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 475 Cod procedură penală

Curtea constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție București,
potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de Apel XXX este investită cu judecarea apelului formulat de **Parchetul de
pe lângă Judecătoria XXX** împotriva deciziei penale nr. XXX pronunțată de Judecătoria XXX
în dosarul XXX, și, potrivit dispozițiilor art. 432 alin. 4 Cod procedură penală, hotărârea ce
urmează a fi dată în cauză rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită
condiția prevăzută la art. 475 Cod procedură penală referitoare la soluționarea cauzei în ultimă
instanță.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde
soluționarea pe fond a cauzei, și anume, dacă constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin.(3)
din Codul Penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice
unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din

urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune.

Chestiunea de drept supusă dezbaterii a fundamentat soluția primei instanțe privind pe inculpatul B. și, în prezent, formează obiectul căii de atac exercitate de către Ministerul Public.

3. Chestiunea de drept enunțată își păstrează caracterul de noutate, în sensul că privește situația în care persoana căreia i s-a încredințat vehiculul pentru conducerea pe drumurile publice, săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune, în cadrul aceleiași cauze, existând astfel o imposibilitate obiectivă de stabilire a îmbibației alcoolice în sânge.

Este adevărat că ÎCCJ București a mai fost anterior învestită cu pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care s-a solicitat dezlegarea aceleiași chestiuni de drept, respectiv sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea – Secția penală și pentru cauze cu minori, iar prin Decizia ÎCCJ (CDCD) nr. 14/2020 (M. Of. nr. 135 din 10 februarie 2021) s-a stabilit că: În interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) C. pen., care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Altfel spus, trebuie stabilit nivelul alcoolemiei persoanei căreia i s-a încredințat un vehicul și doar dacă acesta este superior pragului minim incriminat de legea penală putem discuta de o infracțiune tipică de art. 335 alin. (3) C. pen.

În prezentul context, nu se poate conchide că problema de drept supusă discuției ar fi primit o rezolvare care să nu mai permită sesizarea ÎCCJ București cu dezlegarea ei.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție consultate.

II. Expunerea succintă a procesului/obiectul cauzei:

Prin rechizitoriul din data de XXX al Parchetului de pe lângă Judecătoria XXX emis în dosarul nr. XXX, înregistrat pe rolul acestei instanțe sub nr. XXX la data de XXX s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților XXX pentru comiterea infracțiunii de refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice, prev. de art. 337 C. pen. și XXX, pentru săvârșirea infracțiunilor de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului, prev. de art. 336 alin. (1) C. pen. și conducerea unui vehicul fără permis de conducere – modalitatea încredințării unei persoane sub influența alcoolului, prev. de art. 335 alin. (3) C. pen., cu aplic. art. 38 alin. (1) C. pen.

Situația de fapt reținută de prima instanță constă în aceea că: la data de XXX, în jurul orelor 23:15, lucrătorii din cadrul Poliției Mun. XXX-Birou Rutier, în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu pe strada XXX din mun. XXX, au constatat că pe sensul de mers dinspre centrul Municipiului XXX, către comuna XXX, circula autoturismul marca XXX, cu numărul de înmatriculare XXX, cu viteza de 131 km/h, drept pentru care au efectuat manevră de întoarcere pentru a efectua semnal de oprire conducătorului auto.

Ulterior, în momentul în care au ajuns în dreptul autoturismului au sesizat că persoana care conducea autoturismul a încercat să își schimbe locul cu pasagerul din partea stângă.

Conducătorul autoturismului a fost identificat în persoana numitului XXX, iar pasagerul care ocupa locul din față a fost identificat în persoana numitului XXX.

Datorită faptului că inculpatul XXX emana halenă alcoolică, acesta a fost testat cu aparatul etilotest marca Drager seria ARUB nr. 0712, nr. test 00034, rezultatul acestuia fiind de 0,52 g/l alcool pur în aerul expirat (f. 29 UP), fiind condus ulterior la Spitalul Județean de Urgență XXX în vederea prelevării de mostre biologice.

Inculpatul XXX și-a exprimat consimțământul în vederea prelevării a două probe de sânge; la orele 23:50 i-a fost prelevată prima probă de sânge, iar la ora 00:50 cea de-a doua, folosind o trusă standard care a fost desigilată și sigilată în prezența sa, utilizând sigiliul seria 178922. Prima probă de sânge recoltată a indicat o valoare a alcoolemiei de 1,50 g/l alcool pur în sânge, iar cea de a doua probă, prelevată la interval de o oră, a indicat o valoare a alcoolemiei de 1,37 g/l alcool pur în sânge, conform buletinului de analiză toxicologică nr. XXX din XXX eliberat de Serviciul de Județean de Medicină Legală XXX (f. 26 UP).

Ulterior, după câteva ore, respectiv în data de XXX, în jurul orei 01:45, lucrători din cadrul Poliției mun. XXX-Biroul Rutier, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au constatat că pe sensul de mers dinspre strada XXX către strada XXX circula autoturismul cu numărul de înmatriculare XXX și au procedat la oprirea acestuia, întrucât anterior conducătorul auto al acestui vehicul fusese depistat conducând cu o alcoolemie peste limita legală.

De data aceasta, la volanul autoturismului a fost identificat numitul XXX, acesta emanând la rândul său halenă alcoolică.

Astfel, acesta a fost testat cu aparatul etilotest marca Drager seria ARUB 0712 nr. test 00035, rezultatul fiind de 0,54 mg/l alcool pur în aerul expirat (f. 37 ds. UP).

Ulterior, acesta a fost condus la Spitalul Județean XXX în vederea recoltării mostrelor biologice de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei, însă a refuzat să îi fie prelevate mostre biologice, astfel cum rezultă din procesul-verbal de recoltare mostre biologice din data de 14.07.2019 (f. 40 UP) și din adresa nr. 2971/A12/1395/25.07.2019 comunicată de către Serviciul Județean de Medicină Legală XXX (f. 34 UP).

Prin sentința penală nr. XXX pronunțată de Judecătoria XXX în dosarul XXX s-a dispus:
I. În temeiul disp. art. 337 C. pen., cu aplic. art. 396 alin. (10) C. proc. pen. rap. la art. 396 alin. (1) și (2) C. proc. pen. condamnă pe inculpatul XXX, la pedeapsa de 1 (un) an și 3 (trei) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de refuz prelevare de mostre biologice (faptă din XXX).

În temeiul art. 91 C. pen. dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 1 an și 3 trei luni închisoare aplicată inculpatului în prezenta cauză.

În temeiul art. 92 alin. (1) și (2) C. pen. stabilește un termen de supraveghere de 2 ani ce se va calcula începând cu data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Conform art. 93 alin. (1) C. pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul XXX trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune XXX, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen. obligă pe inculpatul XXX să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune XXX sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

Potrivit art. 93 alin. (3) C. pen., pe parcursul termenului de supraveghere, impune inculpatului XXX să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile în cadrul Primăriei XXX sau la Primăria XXX, cu excepția cazului în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

Conform art. 94 alin. (3) C. pen., Serviciul de Probațiune XXX va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. (2) lit. b) și alin. (3) C. pen.

II. 1) În temeiul art. 396 alin. (1) și (5) rap. la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., achită pe inculpatul XXX, cu privire la săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul fără a deține permis de conducere – modalitatea încredințării unei persoane aflate sub influența alcoolului, prev. de art. 335 alin. (3) C. pen. în interpretarea Deciziei ÎCCJ (C'DC'D) nr. 14/2020 (faptă din XXX), întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

II. 2) În temeiul disp. art. 336 alin. (1) C. pen., cu aplic. art. 396 alin. (10) C. proc. pen. rap. la art. 396 alin. (1) și (2) C. proc. pen. condamnă pe inculpatul XXX, la pedeapsa de 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului (faptă din XXX).

În temeiul art. 91 C. pen. dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 1 an închisoare aplicată inculpatului în prezenta cauză.

În temeiul art. 92 alin. (1) și (2) C. pen. stabilește un termen de supraveghere de 2 ani ce se va calcula începând cu data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Conform art. 93 alin. (1) C. pen., pe durata termenului de supraveghere, inculpatul **XXX trebuie** să respecte următoarele **măsuri de supraveghere**:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune XXX, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen. obligă pe inculpatul **XXX** să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune XXX sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

Potrivit art. 93 alin. (3) C. pen., pe parcursul termenului de supraveghere, impune inculpatului **XXX** să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de **60 de zile** în cadrul Primăriei comunei XXX sau la Primăria comunei XXX, cu excepția cazului în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

Conform art. 94 alin. (3) C. pen., Serviciul de Probațiune XXX va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. (2) lit. b) și alin. (3) C. pen.

Conform art. 404 alin. (2) C. proc. pen. și art. 91 alin. (4) C. pen., atrage atenția fiecăruia dintre inculpații **XXX** și **XXX** asupra dispozițiilor art. 96 alin. (1), (2) și (4) C. pen., în sensul că:

a) dacă pe parcursul termenului de supraveghere, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei;

b) dacă până la expirarea termenului de supraveghere nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei, afară de cazul în care persoana dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;

c) dacă pe parcursul termenului de supraveghere săvârșește o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei, condiții în care pedeapsa principală pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară.

la act că inculpații au fost asistați/reprezențați de avocat ales.

În baza art. 398 C. proc. pen., raportat la art. 272 alin. (1) și art. 274 alin. (1) și (2) C. proc. pen. obligă pe inculpații **XXX** și **XXX** la plata către stat a sumei de **800 lei cu titlu de cheltuieli judiciare**, câte 400 de lei fiecare, din care suma de 417 lei aferentă urmăririi penale.

În considerentele sentinței apelate printre altele, analizând situația de fapt expusă raportat la elementele constitutive ale infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis – modalitatea încredințării unei persoane aflate sub influența alcoolului, prev. de art. 335 alin. (3) C. pen., instanța de fond a reținut următoarele:

„În drept,

Art. 335 alin. (3) C. pen. **Conducerea unui vehicul fără permis de conducere**

(3) Cu aceeași pedeapsă (n.n. închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă) se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află (...) sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.

În datele dosarului inculpatul **XXX** a încredințat pentru a-l conduce, în calitatea sa de proprietar, autoturismul marca **XXX** cu numărul de înmatriculare **XXX** inculpatului **XXX**. Din declarațiile celor doi inculpați rezultă că aceștia au consumat împreună în seara de **XXX**, înainte de ora 23:00, mai multe halbe de bere. Așadar, este dincolo de orice dubiu că inculpatul **XXX** cunoștea atunci când i-a încredințat mașina

pentru a o conduce că inculpatul XXX era sub influența alcoolului. Prezența alcoolului a fost stabilită și prin testarea cu aparatul etiloteșt marca Drager seria ARUB 0712 nr. test 00035, rezultatul fiind de 0,54 mg/l alcool pur în aerul expirat (f. 37 ds. UP). Sunt îndeplinite condițiile de tipicitate obiectivă constând în încredințarea vehiculului, vehicul pentru care este necesar permis de conducere, conducerea vehiculului pe un drum public.

Însă, cu incidență directă asupra interpretării art. 335 alin. (3) C. pen., instanța reține că a fost pronunțată Decizia ÎCCJ (CDCD) nr. 14/2020 (M. Of. nr. 135 din 10 februarie 2021) prin care s-a stabilit că în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) C. pen., care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

Altfel spus, trebuie stabilit nivelul alcoolemiei persoanei căreia i s-a încredințat un vehicul și doar dacă acesta este superior pragului minim incriminat de legea penală putem discuta de o infracțiune tipică de art. 335 alin. (3) C. pen.

Ori, în datele speței, la niciun moment nu a fost stabilit nivelul alcoolemiei în sânge cu privire la inculpatul XXX, persoana căreia i s-a încredințat mașina. Desigur că acesta a refuzat recoltarea probelor biologice, iar testarea sa cu etiloteștul nu este aptă de a satisface per se interpretarea dată prin Decizia nr. 14/2020 a ÎCCJ.

Consecința imposibilității stabilirii alcoolemiei inculpatului XXX fac ca infracțiunii prev. de art. 335 alin. (3) C. pen. să îi lipsească una din condițiile esențiale de tipicitate obiectivă. Va atrage constatarea instanței că fapta imputată inculpatului XXX constând în aceea că la data de XXX, în jurul orei 01:00 a încredințat autoturismul proprietate personală marca XXX cu numărul de înmatriculare XXX numitului XXX, despre care știa că se află sub influența băuturilor alcoolice, nu este prevăzută de legea penală [art. 335 alin. (3) în interpretarea Deciziei ÎCCJ (CDCD) nr. 14/2020].

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

Punctul de vedere al Parchetului este susținut de motivarea apelului în sensul că:

„Considerăm că fapta de care este acuzat inculpatul XXX, constând în aceea că la data de XXX, în jurul orei 01:00 a încredințat autoturismul proprietate personală marca XXX cu numărul de înmatriculare XXX numitului XXX, despre care știa că se află sub influența băuturilor alcoolice, este prevăzută de legea penală [art. 335 alin. (3) în interpretarea Deciziei ÎCCJ (CDCD) nr. 14/2020], întrucât sunt îndeplinite toate condițiile de tipicitate obiectivă și subiectivă.

Potrivit art. 335 alin. (3) C. pen. „Cu aceeași pedeapsă (n.n. închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă) se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află (...) **sub influența alcoolului** ori a unor substanțe psihoactive

Astfel cum a reținut instanța, a fost pronunțată Decizia ÎCCJ (CDCD) nr. 14/2020 (M. Of. nr. 135 din 10 februarie 2021) prin care s-a stabilit că „în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) C. pen., care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge”

Chestiunea esențială ce trebuie lămurită în cauză este aceea dacă inculpatul XXX- căruia inculpatul XXX i-a încredințat autoturismul - avea în fapt o alcoolemie de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge atunci când a condus autoturismul pe drumurile publice.

Instanța a reținut că în lipsa prelevării de probe biologice prin care să se stabilească nivelul alcoolemiei din sânge, în ceea ce îl privește pe inculpatul XXX, nu se poate concluziona

că este dovedită latura obiectivă a infracțiunii prev. de art. 335 alin. (3) C.pen. de care este acuzat inculpatul XXX.

Potrivit art. 97 alin. (1) C.proc.pen. „constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal”.

Legiuitorul a optat pentru principiul libertății probelor, organele judiciare fiind libere să administreze orice mijloc de probă, cu excepția celor expres interzise de lege.

În plus, principiul libertății probelor presupune că, de regulă, infracțiunea poate fi dovedită prin orice mijloace de probă, fără ca unele să fie excluse, ori, dimpotrivă, privilegiate.

Practic, deși o anumită infracțiune poate fi dovedită prin procedee și mijloace de probă consacrate la nivel legal sau în practica judiciară, aceasta nu înseamnă că situația de fapt nu poate fi dovedită și prin alte mijloace de probă relevante.

Este de notorietate că inclusiv mijloace de probă cu un caracter științific - așa cum este și buletinul de analiză toxicologică pot fi înlăturate din ansamblul probator dacă se dovedește pe baza unor mijloace de probă neștiințifice dar concordante o altă situație de fapt în măsura în care acestea din urmă se coroborează în mod corespunzător și înlătură orice dubiu rezonabil.

Pe baza probelor din prezenta cauză se poate concluziona dincolo de orice dubiu rezonabil că inculpatul XXX avea o alcoolemie de peste 0,80 alcool pur în sânge.

Mai întâi, inculpatul XXX s-a prevalat de procedura simplificată și în fața instanței a recunoscut comiterea infracțiunii prev. de art. 335 alin. (3) C.proc.pen., ceea ce demonstrează că acesta avea reprezentarea faptului că inculpatul XXX era sub influența alcoolului în sensul art. 336 alin. (1) C.pen. atunci când i-a încredințat autoturismul.

Cu ocazia audierilor în calitate de suspect și inculpați în cursul urmăririi penale, XXX și XXX au afirmat în mod coroborat că au consumat aproximativ 5 halbe cu bere până la aproximativ ora 23:00. Acest consum de alcool este obiectivat ca urmare a faptului că ambii inculpați au fost testați cu aparatul alcooltest: XXX a fost depistat la ora 23:22 cu o alcoolemie în aerul expirat de 0,52 g/l, iar XXX a fost depistat la ora 01:49 cu o alcoolemie în aerul expirat de 0,54 g/l.

Plecând de la faptul că în cazul inculpatului XXX alcoolemia de 0,52 g/l alcool pur în aerul expirat a corespuns cu o alcoolemie în sânge de 1,50 g/l la prima prelevare și 1,37 g/l la a doua prelevare, putem concluziona că la o alcoolemie de 0,54 g/l alcool pur în aerul expirat, inculpatul XXX avea o alcoolemie de peste 0,80 alcool pur în sânge, aceasta în condițiile în care ambii inculpați au consumat în același timp o cantitate aproape identică de bere.

Potrivit art. 88 alin. (6) din OUG nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice „Persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, testată cu un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic și depistată ca având o concentrație de peste 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat, este obligată să se supună recoltării mostrelor biologice, în vederea stabilirii îmbibației de alcool în sânge.”

Prin urmare, inclusiv legiuitorul a prezumat că o alcoolemie de peste 0,40 g/l alcool pur în aerul expirat indică o alcoolemie de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge în condițiile în care polițistul rutier este obligat să-l conducă pe conducătorul auto la o unitate medicală pentru prelevarea probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei din sânge.

Apoi, considerăm că inculpatul XXX nu trebuia să aibă certitudinea că celălalt inculpat căruia îi încredințase autoturismul avea o alcoolemie de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Certitudinea cuantumul alcoolemiei din sânge în toate cazurile se obține postfactum. Inclusiv cei care comit infracțiunea prev. de art. 336 alin. (1) C.pen. află ulterior care era alcoolemia din sânge. Acesta nu înseamnă că acești făptuitori se pot prevala de faptul că în fapt nu aveau certitudinea alcoolemiei din sânge și că, prin urmare, nu ar trebui să răspundă penal, deși știau că au consumat o cantitate de alcool.

Simplul fapt că a perceput cu propriile simțuri că inculpatul xxx a consumat 5 halbe cu bere constituie o împrejurare suficientă din care să se tragă concluzia că alcoolemia era de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

în final, în considerentele Deciziei ÎCCJ (CDCD) nr. 14/2020 (M. Of. nr. 135 din 10 februarie 2021) înalta Curte a reținut că în situația în care s-ar considera că (inculpatul - n.n.) săvârșește infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal, cel care încredințează un vehicul unei persoane care se află sub influența băuturilor alcoolice, indiferent de valoarea alcoolemiei persoanei care conduce vehiculul, s-ar putea ajunge la situația absurdă ca cel care conduce vehiculul să nu răspundă penal, fapta săvârșită nefiind infracțiune (în situația în care valoarea alcoolemiei se situa sub limita de 0,80 g/l), iar cel care a încredințat vehiculul să răspundă penal.

Plecând de la aceste considerente, putem concluziona că înalta Curte consideră că nu ar fi permis ca cel care comite infracțiunea prev. de art. 335 alin. (3) C.pen. să răspundă penal, iar cel care conduce efectiv autoturismul să nu răspundă penal ca urmare a faptului că alcoolemia ar fi sub limita de 0,80 g/l alcool pur în sânge.

Această ipoteză nu se verifică în prezenta cauză dat fiind că, pe de o parte, alcoolemia este de peste 0,80 g/l, astfel cum rezultă în mod rezonabil din probele administrate, iar pe de altă parte, inculpatul XXX răspunde pentru infracțiunea de refuz sau sustragere de la prelevare de probe biologice, prev. de art. 337 alin. (1) C.pen.

Legiuitorul a considerat că infracțiunea de refuz sau sustragere de la prelevarea de probe biologice este mai gravă decât însăși infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului, prin raportare la tratamentul sancționator. Astfel că este posibil ca o persoană să răspundă penal potrivit art. 337 alin. (1) C.pen. chiar și în ipoteza în care în fapt alcoolemia din sânge este de 0,00 g/l. Simplul fapt că s-a sustras prelevării fiind considerat de legiuitor ca fiind infracțiune”.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept

Potrivit art. 335 alin. (3) C. pen. „Cu aceeași pedeapsă (n.n. închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă) se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află (...) sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.”

1 Astfel cum a reținut și prima instanța, a fost pronunțată Decizia ÎCCJ (CDCD) nr. 14/2020 (M. Of. nr. 135 din 10 februarie 2021) prin care s-a stabilit că „în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) C. pen., care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge”

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, Curtea constată că în cauză a fost reținută o situație de fapt corespunzătoare probelor administrate, atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața instanței de fond, iar prin actul de sesizare a instanței s-a dat faptelor săvârșite de inculpat o corectă încadrare juridică.

Curtea observă în plus, că judecata în primă instanță, la fondul cauzei, s-a desfășurat în baza procedurii simplificate de judecată în cazul recunoașterii învinuirii, prevăzute de art.375 C.pr.pen, astfel că inculpatul XXX, în fața instanței a recunoscut comiterea infracțiunii prev. de art. 335 alin. (3) C.proc.pen., ceea ce demonstrează că acesta avea reprezentarea faptului că inculpatul XXX era sub influența alcoolului în sensul art. 336 alin. (1) C.pen. atunci când i-a încredințat autoturismul.

Instanța de control judiciar reține că fapta de care este acuzat inculpatul XXX, constând în aceea că la data de XXX, în jurul orei 01:00 a încredințat autoturismul proprietate personală marca XXX cu numărul de înmatriculare XXX numitului XXX, despre care știa că se află sub influența băuturilor alcoolice.

Chestiunea esențială ce trebuia lămurită în cauză este aceea dacă inculpatul XXX - căruia inculpatul XXX i-a încredințat autoturismul - avea în fapt o alcoolemie de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge atunci când a condus autoturismul pe drumurile publice.

Prima instanța a reținut că în lipsa prelevării de probe biologice prin care să se stabilească nivelul alcoolemiei din sânge, în ceea ce îl privește pe inculpatul XXX, nu se poate concluziona că este dovedită latura obiectivă a infracțiunii prev. de art. 335 alin. (3) C.pen. de care este acuzat inculpatul XXX.

Această situație de fapt, aceea a existenței unei alcoolemii de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge atunci când a condus autoturismul pe drumurile publice, pentru cel căruia s-a încredințat autoturismul spre a fi condus, constituie o situație premisă pentru reținerea infracțiunii prevăzute la art. 335 alin. (3) C. pen, în sarcina proprietarului autoturismului.

Curtea reține că, situația premisă depinde de îndeplinirea prealabilă de către conducătorul auto a obligației primordiale de a se supune prelevării de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei.

Astfel, acesta a fost testat cu aparatul etilotest marca Drager seria ARUB 0712 nr. test 00035, rezultatul fiind de 0,54 mg/l alcool pur în aerul expirat (f. 37 ds. UP). Ulterior, acesta a fost condus la Spitalul Județean XXX în vederea recoltării mostrelor biologice de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei, însă a refuzat să îi fie prelevate mostre biologice, astfel cum rezultă din procesul-verbal de recoltare mostre biologice din data de 14.07.2019 (f. 40 UP) și din adresa nr. 2971/A12/1395/25.07.2019 comunicată de către Serviciul Județean de Medicină Legală XXX (f. 34 UP).

Esențial în cauză este faptul că a existat o imposibilitate de stabilire a alcoolemiei, rezultată din săvârșirea unei alte infracțiuni - *refuzul de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, conducătorul auto fiind trimis în judecată pentru această infracțiune, în același dosar.*

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de cele expuse se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție București, potrivit prevederilor art. 476 Cod procedură penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept puse în discuție din oficiu de către instanță și arătate în cele ce preced.

În aplicarea prevederilor art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, curtea va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra prezentei sesizări.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII, DISPUNE:

În temeiul art. 476 Cod procedură penală rap. la art. 475 Cod procedură penală, **sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție București** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Constituie infracțiune, în condițiile art. 335 alin.(3) din Codul Penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, în cazul în care aceasta din urmă săvârșește infracțiunea de refuz de prelevare de probe biologice în vederea determinării alcoolemiei, fiind trimisă în judecată pentru această infracțiune?”

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, **suspendă judecarea cauzei** până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra prezentei sesizări.

Definitivă.

Pronunțată azi, 09.05.2023, prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 405 alin. 2 Cod procedură penală rap. la art. 405 alin. 1 teza finală Cod procedură penală.

*Președinte,
XXX*

*Judecător,
XXX*

*Grefier,
XXX*

RED XXX 09.05.2023
TRED XXX 09.05.2023
EX 5

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO